

§ 191.

De i det foregaaende omhandlede Tvangsmidler imød Vidner bringes til Anvendelse af den Ret, for hvilken Vidnet er indkaldt til at møde.

§ 192.

Vidner har Krav paa en Godtgørelse af 1 Kr., hvis deres Møde medfører et Tidsspilde for dem af under 4 Timer, men ellers af 2 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver 4 Timer, de ud over 8 Timer er fraværende fra Hjemmet til Opfyldelse af deres Vidnepligt, samt derhos, for saa vidt det er nødvendigt for dem at tilbagelægge mere end 7 Kilometer for at naa til Retten, paa Erstatning for Rejseudgifter frem og tilbage med 10 Øre for hver løbende Kilometer. Hvis Jernbane eller Dampskib kan benyttes, beregnes Rejseudgifterne dog efter Prisen for henholdsvis 3die Klasse og 2den Plads. Indkaldes Vidnet til at møde udenfor de i de to første Stykker af § 171 fastsatte Afstande, kan der af Retten tilstaaes det passende højere Godtgørelse og Vederlag for Rejseudgifter. De Ydelser, paa hvilke Vidnet har Krav, eller, hvis disse ikke kan anslaaes bestemt, tilbørligt Forskud paa samme, maa tilbydes betalte samtidig med Indkaldelsens Forkyndelse.

§ 193.

Ved Optagelse af Arvelegitimationstingsvidner o. desl. bliver de i nærværende Kapitel og § 353 givne Regler at følge, for saa vidt disse ifølge Forholdets Beskaffenhed lader sig anvende.

Naar Vidner skal føres om Rigtigheden af et Testament, bliver de i Forordningen af 21. Maj 1845 § 24 indeholdte Regler om, hvem der skal stævnes, at følge.

§ 194.

Politimesteren er berettiget til at indkalde Personer, som bor eller opholder sig i vedkommende Politikreds, til Møde for at afgive Forklaring uden Ed om, hvad der med Hensyn til Genstanden for Efterforskningen i en Straffesag maatte være dem bekendt. Udebliver den indkaldte uden lovligt Forfald (jfr. § 177), er Politimesteren berettiget til at paalægge ham en Bøde af indtil 4 Kr. til Politikassen, at udrede inden en Uge, for saa vidt Klage ikke fremsættes efter Regelen i § 814.

Vægrer den indkaldte sig ved at afgive Forklaring for Politimesteren, kan denne foranledige ham indkaldt for Retten til Vidneafhørelse (§ 809), men kan ikke træffe andre Tvangsforanstaltninger mod den vægrende.

Reglerne i § 192 finder tilsvarende Anvendelse ved Indkaldelse til Afgivelse af Forklaring for Politimesteren.

§ 195.

I Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel om Vidneførsel i borgerlige Sager indeholdte Regler, jfr. ogsaa § 353, samt de i saa Henseende traktatmæssig fastsatte Bestemmelser, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909 m. m., sker Optagelsen af Beviser til Brug ved borgerlige Rétssager, som er anlagte eller skal anlægges i Udlandet. Er der i Anmodningen forlangt iagttaget en særskilt Form eller Fremgangsmaade, skal dette saa vidt muligt ske, medmindre saadant maa anses at være utilstedeligt efter de derom gældende Lovbestemmelser.